

[Lis Aaltonen]

ser, hvorefter man kan håndtere grovere tilfælde af asocial adfærd hos AIDS-smittede.

Vi ønsker som her tilkendegivet den bedste behandling af de AIDS-ramte og deres familier, samtidig med at vi prioriterer hensynet til den store personkreds, der i varetagelse af deres job uforskyldt kan blive udsat for smitte, meget højt.

Agerschou (SF):

For anden gang fremsætter Fremskridtspartiet et forslag om at inddrage AIDS under kønssygdomsloven, og for anden gang kan vi konstatere, at forslaget er helt irrelevant i forhold til bekæmpelsen af denne sygdom. Tværtimod ville en gennemførelse af forslaget sandsynligvis medvirke til at øge smittespredningen.

Forslaget er vel mest udtryk for, at Fremskridtspartiet i bestræbelserne på at foreslå et eller andet drastisk tager hovedet under armen og frejdigt er ligeglad med, hvilke konsekvenser forslaget i givet fald ville få i virkelighedens verden.

Jamen, siger Fremskridtspartiet, er det ikke forfærdeligt, at folk, der har AIDS, u hæmmet fortsætter deres kønslige omgang med forskellige partnere? Alene denne sætning i bemærkningerne fortæller lidt om, hvor lidt Fremskridtspartiet tænker sig om. Der skal to til at blive smittet ved såkaldt kønslig omgang, og derfor kan man ikke helt u hæmmet rende rundt og smitte i flæng. Enhver af os er i stand til at sikre os mod at blive smittet med sygdommen. Derfor er argumentationen meningsløs.

Som hr. Torben Lund er jeg heller ikke sikker på, at Fremskridtspartiet overhovedet er klar over, hvad der står i kønssygdomsloven i dag. I denne lov er der vel kun en enkelt regel, der måske ville have relevans for en AIDS-syg eller smittet, nemlig at al behandling skal være gratis. Denne regel argumenterer Fremskridtspartiet til gengæld slet ikke med.

Bestemmelsen i kønssygdomsloven om undersøgelses- og behandlingspligt er helt meningsløs, så længe der ikke findes nogen behandling. Straffemulighederne, som nok er Fremskridtspartiets egentlige begrundelse for overhovedet at fremsætte forslaget, findes allerede i dag i straffeloven, og pligten til at oplyse, hvem man har drevet såkaldt kønslig omgang med, er for længst forsvundet ud af loven og

ville under alle omstændigheder have været helt illusorisk ved en sygdom, der har en så lang inkubationstid som AIDS.

Så vidt jeg ved, tror Fremskridtspartiet også, at man via kønssygdomsloven ville kunne forbyde folk at have samleje overhovedet. Denne regel er forsvundet ud af loven for ca. 17 år siden.

Kort sagt er det absurd at ville lade AIDS omfatte af kønssygdomsloven. Tværtimod er det et spørgsmål, om denne lov ikke helt burde ophæves, og om den ikke har været til mere skade end gavn. Allerede ved lovrevisionen i 1973 argumenterede Venstres ordfører meget kvalificeret for dette synspunkt. F.eks. kan man ikke se nogen sammenhæng gennem årene mellem antallet af kønssygdomme og lovgivningen på området.

Hvad er faren ved Fremskridtspartiets forslag? Kunne det ikke bare forbigås som en kuriøs bagatel begået af folk, der aldrig har vist sig på en konference eller et møde, hvor AIDS diskuteres med de eksperter, der til daglig beskæftiger sig med sygdommen?

Nej, for faren ved forslaget er, at bare talen om tvangsmidler får folk til at gemme sig. Det er sket i både Norge og Sverige. Der er færre, der lader sig undersøge for eventuel smitte, og det har vi ingen interesse i. Det er netop tilliden mellem sundhedsvæsenet og den enkelte, der er et af fundamentene, hvis vi vil bekæmpe smittespredningen. Det er oplysning, oplysning og atter oplysning, der er det vigtigste middel. Det lader til, at den metode, vi har valgt i Danmark, virker. Det er svært at måle, men vi ved, at antallet af kønssygdomme falder, og det kan vi i hvert fald betragte som et indicium for, at strategien i kampen mod AIDS her i Danmark faktisk er lykkedes.

Det er det arbejde, en gennemførelse af Fremskridtspartiets forslag ville bidrage til at ødelægge. Jeg tror såmænd ikke, det er ond vilje fra Fremskridtspartiets side. Det er nok snarere massiv uvidenhed. Kort sagt: I SF afviser vi forslaget som helt meningsløst.

Henrik Toft (V):

Venstre er enig med Fremskridtspartiet i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan for at undgå smitte med AIDS. Venstre har også stor medfølelse med de ulykkelige mennesker, som uden egen skyld blev smittet med AIDS gennem blod-